

ORLENT, Robert (Zwijndrecht 31 januari 1913 – Antwerpen 10 oktober 1984).

Werd geboren als telg van een Zwijndrechtse brouwersfamilie met zeven kinderen. Orlent volgde klassieke humaniora aan de colleges van Deinze en Sint-Niklaas. Het Franstalige regime daar maakte hem tot flamingant en hij sloot zich aan bij het Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond. Na het middelbaar ging hij twee jaar studeren te Leuven, waar hij wel preses werd van de Wase Club maar geen diploma behaalde. Daarop stortte hij zich, aanvankelijk zonder veel succes, in het zakenleven.

In 1930 stichtte Orlent in Zwijndrecht een van de eerste afdelingen van het pas opgerichte Vlaams Verbond van Katholieke Scouts en bleef er groepsleider tot 1945. Hij leerde er de latere eerste minister Leo Tindemans kennen met wie hij levenslang nauw bevriend bleef. In 1946 richtte hij de firma Robor (afkorting van zijn naam) op waarmee hij fortuin maakte in de houtverwerkende industrie. Hij kreeg daarop ook nog verschillende beheersmandaten aangeboden, onder meer in de groep Almanij-Kredietbank.

Vele Vlaamsgezinde en Vlaams-nationalistische verenigingen konden regelmatig op Orlents financiële steun rekenen. Als eigenaar van een boot werd hij lid van de Vlaamse Vereniging voor Watersport (VVW) en op die manier ook van de Vlaamse Toeristenbond – Vlaamse Automobilistenbond (VTB-VAB), waarvan hij in 1945 bestuurslid werd. In 1957 werd hij beheerder van de VTB-VAB en aanvaardde hij het voorzitterschap van de VVW. Met inzet van veel energie en geld zou hij de VVW uitbouwen tot een belangrijk wapen in de strijd voor de vervlaamsing en de democratisering van de watersport. Met hetzelfde doel richtte hij ook het Verbond van Vlaamse Watersportverenigingen op

waarbij tegen zijn dood een 80-tal organisaties waren aangesloten. In 1974 ontving hij voor zijn realisaties op dit vlak de eerste **Renaat van Elslande**-prijs. In 1976 werd hij ondervoorzitter van de VTB-VAB en in 1979 was hij een tijdje waarnemend voorzitter toen **Jozef van Overstraeten** met zware gezondheidsproblemen kampte. Toen laatstgenoemde in februari 1980 totaal onverwachts afstand deed van het voorzitterschap, nam Orlent de fakkel over. Het bedrijf VTB-VAB had op dat moment dringend behoefte aan een modern management; Orlent voerde op dat vlak hervormingen door, maar de VTB-VAB raakte verwickeld in een zware interne crisis, die een hoogtepunt kende kort voor zijn overlijden.

LITERATUUR: *Liber Amicorum Robert Orlent*, 1985.

BART DE WEVER